

Lov om tjenesteydelser i det indre marked

Nr. 384 af 25. maj 2009

Økonomi- og Erhvervsministeriet

(Erhvervs- og Byggestyrelsen)

LF 122 08/09

Lov om tjenesteydelser i det indre marked

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EU-Tidende 2006 nr. L 376 af den 27. december 2006, s. 36).

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde

§ 1. Loven finder anvendelse på

- 1) tjenesteydere, der er statsborgere eller etableret i et EU/EØS-land, og som ønsker at etablere sig eller allerede er etableret i Danmark, og
- 2) tjenesteydere, der er etableret i et andet EU/EØS-land, og som ønsker midlertidigt at levere tjenesteydelser i Danmark, eller som midlertidigt leverer tjenesteydelser i Danmark.

Stk. 2. Loven vedrører ikke

- 1) liberalisering af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse,
- 2) privatisering af offentlige enheder, der udfører tjenesteydelser,
- 3) afskaffelse af monopoler på udførelse af tjenesteydelser,
- 4) støtte, som er omfattet af fællesskabsrettens konkurrenceregler,
- 5) fastsættelsen af, i overensstemmelse med fællesskabsretten, hvad der betragtes som tjenesteydelser af almen økonomisk interesse,
- 6) organiseringen og finansieringen af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, i overensstemmelse med fællesskabsretten, og de specifikke forpligtelser, der gælder for dem,
- 7) foranstaltninger truffet på fællesskabsplan eller i Danmark i overensstemmelse med fællesskabsretten for at fremme kulturel eller sproglig mangfoldighed eller mediepluralismen,
- 8) strafferetten,
- 9) arbejdsretlige regler, herunder regler om arbejdsmiljø,
- 10) lovgivning om social sikring,
- 11) udøvelsen af grundlæggende rettigheder,
- 12) skatte- og afgiftsområdet,
- 13) den internationale privatret og
- 14) bestemmelser i fællesskabsretsakter om særlige aspekter af adgangen til eller udøvelsen af tjenesteydelser inden for særlige områder eller særlige erhverv, som er i modstrid med bestemmelser i denne lov.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på følgende tjenesteydelser:

- 1) Ikkeøkonomiske tjenesteydelser af almen interesse.
- 2) Finansielle tjenesteydelser.
- 3) Elektroniske kommunikationstjenester og -netværk samt tilhørende faciliteter omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets
 - a) direktiv nr. 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter,
 - b) direktiv nr. 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og tjenester,
 - c) direktiv nr. 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester,
 - d) direktiv nr. 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og
 - e) direktiv nr. 2002/58/EF 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor.
- 4) Tjenesteydelser på transportområdet, herunder havnetjenester, omfattet af EF-traktatens afsnit V.
- 5) Tjenesteydelser, der udbydes af vikarbureauer.
- 6) Tjenesteydelser på sundhedsområdet.
- 7) Audiovisuelle tjenesteydelser og radiospredning.
- 8) Spil, hvor deltagerne gør en indsats med penge, og hvor udfaldet beror helt eller delvis på tilfældet, herunder lotteri og kasinospil.
- 9) Virksomhed, som er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed.
- 10) Sociale tjenesteydelser, der udføres af det offentlige eller med opdrag fra det offentlige eller af velgørende organisationer i forbindelse med socialt boligbyggeri, børnepasning og støtte til familier og enkeltpersoner, som har permanent eller midlertidigt behov herfor.
- 11) Private vagttjenester.

Kapitel 2

Definitioner

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Tjenesteydelse: Enhver selvstændig erhvervsvirksomhed, som normalt udføres mod betaling.
- 2) Tjenesteyder:
 - a) Enhver fysisk person, der er statsborger i et EU/EØS-land, og som udbyder en tjenesteydelse.
 - b) Enhver juridisk person, der er etableret i et EU/EØS-land, og som udbyder en tjenesteydelse.
- 3) Tjenestemodtager:
 - a) Enhver fysisk person, der er statsborger i et EU/EØS-land, eller som nyder rettigheder, der er tillagt vedkommende ved fællesskabsretsakter, når den pågældende i erhvervsøjemed eller andet øjemed aftager eller ønsker at aftage en tjenesteydelse.
 - b) Enhver juridisk person, der er etableret i et EU/EØS-land, når den pågældende i erhvervsøjemed eller andet øjemed aftager eller ønsker at aftage en tjenesteydelse.
- 4) Etablering: Tjenesteyderes faktiske udøvelse af erhvervsvirksomhed i et ikke nærmere angivet tidsrum fra et fast forretningssted, hvorfra aktiviteten med levering af tjenesteydelser udføres.
- 5) Midlertidig levering af tjenesteydelser: Levering af tjenesteydelser i et andet EU/EØS-land end det EU/EØS-land, hvor tjenesteyderen er etableret.
- 6) Tilladelsesordning: Enhver ordning, hvorefter optagelse, udøvelse eller anvendelse af tjenesteydelser er betinget af en forudgående tilladelse fra en kompetent myndighed.
- 7) Krav: Enhver forpligtelse, forbud, betingelse eller begrænsning, der følger af lov, regler fastsat i medfør af lov, retspraksis, administrativ praksis, faglige foreningers regler eller af kollektive regler, som faglige sammenslutninger og erhvervsorganisationer har vedtaget som led i deres retlige autonomi. Regler fastsat i kollektive aftaler, som er forhandlet med arbejdsmarkedets parter, anses ikke for at være krav i henhold til denne lov.
- 8) Tvingende almene hensyn: Hensyn anerkendt i EF-Domstolens praksis som tvingende almene hensyn, herunder den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, den offentlige sundhed og beskyttelsen af miljøet m.v.
- 9) Kompetent myndighed: Ethvert organ, som har til opgave at føre tilsyn med eller regulere adgangen til at optage og udøve tjenesteydelser.

Kapitel 3

Oplysningspligt for tjenesteydere

§ 3. Tjenesteyderen skal oplyse tjenestemodtageren om, i hvilken form virksomheden drives.

Stk. 2. Tjenesteyderen skal på en klar og entydig måde informere tjenestemodtageren om den oplysning, der er nævnt i stk. 1, i god tid inden kontraktens indgåelse eller, hvis der ikke foreligger en skriftlig aftale, inden tjenesteydelsens udførelse.

§ 4. Tjenesteyderen skal efter anmodning fra tjenestemodtageren oplyse,

- 1) om tjenesteyderen leverer tjenesteydelser af forskellig art, og
- 2) om tjenesteyderen samarbejder med andre tjenesteydere om levering af den eller de omhandlede tjenesteydelser.

Stk. 2. Hvis tjenesteyderen leverer tjenesteydelser af forskellig art eller samarbejder med andre tjenesteydere om levering af den omhandlede tjenesteydelse, jf. stk. 1, skal tjenesteyderen efter anmodning fra tjenestemodtageren oplyse om de foranstaltninger, som tjenesteyderen har truffet for at undgå eventuelle interessekonflikter.

Stk. 3. ~~§ 3~~, stk. 2, finder med de fornødne tilføjelser anvendelse på oplysningerne i stk. 1 og 2.

Kapitel 4

Rettigheder for tjenestemodtagere

§ 5. En tjenesteyder må ikke udsætte en tjenestemodtager for diskrimination begrundet i tjenestemodtagerens nationalitet, vedtægtsmæssige hjemsted eller opholdssted.

Stk. 2. Uanset stk. 1 må en tjenesteyder anvende forskellige betingelser for adgangen til en tjenesteydelse, hvis disse er direkte begrundet i objektive kriterier.

§ 6. En kompetent myndighed må ikke stille sådanne krav til en tjenestemodtager, at dennes anvendelse af en tjenesteydelse leveret af en tjenesteyder etableret i et andet EU/EØS-land begrænses.

Stk. 2. En kompetent myndighed må ikke stille diskriminerende krav til en tjenestemodtager begrundet i dennes nationalitet, vedtægtsmæssige hjemsted eller opholdssted.

Stk. 3. Uanset stk. 2 må en kompetent myndighed anvende forskellige betingelser for adgangen til en tjenesteydelse, hvis disse er direkte begrundet i objektive kriterier.

Kapitel 5

Dokumenter

§ 7. Kræver en kompetent myndighed dokumentation for opfyldelsen af et krav, skal et dokument, som er udstedt i et andet EU/EØS-land, og som dokumenterer opfyldelsen af kravet, lægges til grund.

Stk. 2. En kompetent myndighed kan kræve, at en tjenesteyder eller en tjenestemodtager fremlægger uautoriserede oversættelser af dokumenter til dansk.

Stk. 3. En kompetent myndighed kan med hensyn til dokumenter, som er udstedt i et andet EU/EØS-land, kun kræve det originale dokument eller en bekræftet kopi eller oversættelse heraf, hvis det er tilladt i medfør af fællesskabsretten, eller hvis det er begrundet i et tvingende

alment hensyn.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på dokumenter omfattet af

- 1) artikel 7, stk. 2, og artikel 50 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer,
- 2) artikel 45, stk. 3, og artikel 46, 49 og 50 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter,
- 3) artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået,
- 4) Rådets direktiv nr. 68/151/EØF af 9. marts 1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, og
- 5) Rådets direktiv nr. 89/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler.

§ 8. En attest om forsikring eller garanti udstedt af et kreditinstitut eller en forsikringsgiver, der er etableret i et andet EU/EØS-land, skal anses som tilstrækkelig dokumentation for opfyldelsen af et eventuelt krav om erhvervsansvarsforsikring eller anden form for garanti, i det omfang den pågældende forsikring eller garanti i relation til formål og dækningsomfang i al væsentlighed er sammenlignelig.

Kapitel 6

Etableringsfrihed for tjenesteydere

§ 9. Tjenesteydere har ret til at etablere sig i Danmark.

Stk. 2. Hvis der stilles krav om tilladelse til at levere eller anvende en tjenesteydelse, skal tilladelsesordningen og de betingelser, der gælder for at opnå tilladelse, være offentliggjort, begrundet i et tvingende alment hensyn og ikke-diskriminerende. Tilladelsesordningen og betingelserne skal endvidere være egnet til at sikre opfyldelsen af det tilsigtede formål, og formålet må ikke kunne opnås ved en mindre restriktiv foranstaltning.

Stk. 3. Ved en kompetent myndigheds undersøgelse af, om en tjenesteyder opfylder betingelserne for at opnå tilladelse, skal den tage hensyn til de betingelser, som tjenesteyderen allerede har opfyldt i et andet EU/EØS-land eller i tilknytning til en anden dansk tilladelse, i det omfang disse betingelser i al væsentlighed svarer til dem, som gælder for den pågældende tilladelsesordning her i landet. Den kompetente myndighed må ikke kræve samme betingelse opfyldt flere gange.

Stk. 4. En kompetent myndighed må hverken direkte eller indirekte inddrage en konkurrerende erhvervsdrivende i forbindelse med den kompetente myndigheds udstedelse af tilladelse til en tjenesteyder.

§ 10. En kompetent myndighed må ikke stille følgende krav over for en tjenesteyder:

- 1) Diskriminerende krav, som direkte eller indirekte er begrundet i tjenesteyderens nationalitet eller vedtægtsmæssige hjemsted.
- 2) Forbud mod etablering i flere EU/EØS-lande eller forbud mod at være optaget i registre eller faglige organisationer og sammenslutninger i flere medlemslande.
- 3) Begrænsning af tjenesteyderens frihed til at vælge, om den pågældende ønsker at etablere sig her i landet med et hovedforretningssted, sekundært forretningssted, agentur, filial eller datterselskab m.v.
- 4) Krav om gensidighed med det medlemsland, hvori tjenesteyderen allerede har et forretningssted.
- 5) Anvendelse i hvert enkelt tilfælde af en økonomisk test, der består i at gøre tilladelsen betinget af,
 - a) at der kan påvises et økonomisk behov eller en markedsefterspørgsel,
 - b) at evaluere den pågældende form for virksomheds aktuelle eller potentielle økonomiske virkninger og
 - c) at vurdere dens formålstjenlighed i forhold til den kompetente myndigheds planlagte økonomiske mål.
- 6) Krav om, at tjenesteyderen stiller en finansiel sikkerhed eller deltager i en sådan, eller at tjenesteyderen tegner en forsikring hos en tjenesteyder eller et organ etableret i Danmark.
- 7) Krav om, at tjenesteyderen skal have været optaget i et register i Danmark i en given periode eller tidligere have udøvet den pågældende virksomhed i Danmark i en given periode.

Stk. 2. Planlægningskrav, som er fastsat ud fra et tvingende alment hensyn, og som ikke forfølger økonomiske mål, er ikke omfattet af forbuddet i stk. 1, nr. 5, litra a-c.

Stk. 3. Uanset stk. 1, nr. 6, kan en kompetent myndighed stille krav om, at tjenesteyderen deltager i en eventuel kollektiv erstatningsfond her i landet.

Kapitel 7

Midlertidig levering af tjenesteydelser

§ 11. Tjenesteydere, som er etableret i et andet EU/EØS-land, har ret til midlertidigt at levere tjenesteydelser i Danmark.

Stk. 2. En kompetent myndighed kan kun stille krav til en tjenesteyder, som midlertidigt leverer tjenesteydelser i Danmark, hvis kravene er begrundet i hensynet til:

- 1) Den offentlige orden.
- 2) Den offentlige sikkerhed.
- 3) Den offentlige sundhed.
- 4) Beskyttelse af miljøet.

Stk. 3. En kompetent myndigheds krav til en tjenesteyder, som midlertidigt leverer tjenesteydelser i Danmark, må ikke indebære direkte eller indirekte diskrimination af tjenesteyderen begrundet i dennes nationalitet eller etableringsland.

Stk. 4. Krav til en tjenesteyder, som midlertidigt leverer tjenesteydelser i Danmark, skal være egnede til at sikre opfyldelsen af det tilsigtede formål, og formålet må ikke kunne opnås ved en mindre restriktiv foranstaltning.

§ 12. § 11 finder ikke anvendelse på

- 1) tjenesteydelser af almen økonomisk interesse,
- 2) områder, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv nr. 96/71/EF](#) af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser,
- 3) områder, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv nr. 95/46/EF](#) af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger,
- 4) områder, der er omfattet af Rådets [direktiv nr. 77/249/EØF](#) af 22. marts 1977 om lettelse med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters frie udveksling af tjenesteydelser,
- 5) retslig inkasso,
- 6) områder, der er omfattet af afsnit II i direktiv nr. 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer,
- 7) krav om, at udøvelsen af en aktivitet forbeholdes et bestemt erhverv,
- 8) områder, der er omfattet af Rådets [forordning \(EØF\) nr. 1408/71](#) af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet,
- 9) administrative formaliteter vedrørende fri bevægelighed for personer og deres ophold, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv nr. 2004/38/EF](#) af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område,
- 10) krav om, at personer, der ikke er statsborgere i et EU/EØS-land eller i Schweiz, skal have visum eller opholdstilladelse,
- 11) krav om, at personer, der ikke er statsborgere i et EU/EØS-land eller i Schweiz, ved eller efter indrejse i Danmark skal melde sig til de danske myndigheder,
- 12) områder, der er omfattet af Rådets [forordning \(EØF\) nr. 259/93](#) af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab,
- 13) ophavsret og dermed beslægtede rettigheder, intellektuelle ejendomsrettigheder og rettigheder, der er omfattet af Rådets [direktiv nr. 87/54/EF](#) af 16. december 1986 om retlig beskyttelse af halvlederprodukters topografi eller af Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv nr. 96/9/EF](#) af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser,
- 14) handlinger, der ifølge loven skal foretages af en notar,
- 15) områder, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv nr. 2006/43/EF](#) af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber,
- 16) registrering af køretøjer, der er leaset i et andet EU/EØS-land, og
- 17) bestemmelser vedrørende kontraktretlige og ikkekontraktretlige forpligtelser, herunder kontraktformer fastsat i den internationale privatret.

Kapitel 8

Administrativt samarbejde

§ 13. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om procedurerne for det administrative samarbejde med kompetente myndigheder i andre EU/EØS-lande, herunder om elektronisk udveksling af oplysninger om tjenesteydere.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren udpeger en kompetent myndighed som Danmarks kontaktpunkt for det administrative samarbejde med kompetente myndigheder i andre EU/EØS-lande.

Kapitel 9

Særlige foranstaltninger

§ 14. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om de foranstaltninger, som efter artikel 18 og 35 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked undtagelsesvis kan træffes over for en tjenesteyder, som midlertidigt leverer tjenesteydelser i Danmark, og proceduren herfor.

Kapitel 10

Pligt til indrapportering

§ 15. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler med henblik på opfyldelse af forpligtelsen til at oplyse Europa-Kommissionen om nye regler om tjenesteydelser, tjenesteydere og tjenestemodtagere, som følger af artikel 15, stk. 7, og artikel 39 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked.

Kapitel 11

Oprettelse af kvikskranke

§ 16. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler med henblik på opfyldelse af de bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked, som vedrører etablering af en kvikskranke.

Kapitel 12

Straffebestemmelser

§ 17. Overtrædelse af § 3, stk. 1, § 4, stk. 1 og 2, og § 5 straffes med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Kapitel 13

Ikrafttræden m.v.

§ 18. Loven træder i kraft den 28. december 2009.

§ 19. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

MARGRETHE R.

Lene Espersen